

SZÖVEG –
VANYOVSZKI MÁRIA

A Salon
BUDAPEST

A KABÁT

2015 őszén elhatároztam, hogy nem fogok egy ideig divatárut vásárolni. Gazdasági döntésnek indult, de aztán környezettudatos vállalás lett belőle. Akkoriban mélyültem el a divatipar tanulmányozásában; jártam utána, hogy a felgyorsult termelés és a túlfogyasztás milyen szörnyű környezeti és emberi károkat okoz; hogy napjainkban az olaj- után a textilipar a második legszennyezőbb tényező... Közel két évig nem vettem az égardta világon semmit: sem ruhát, sem cipőt, sem fehérneműt, vagy bármilyen apró kiegészítőt.

◆ Kislánykoromtól jó érzékem volt a ruhatáram összeállításához, vigyáztam is a dolgaimra. Aztán a méretem sem sokat változott az elmúlt húsz évben, így ez alatt a két év alatt jól tudtam kombinálni meglévő darabjaimat. Egy idő után azonban vágytam valami „újra”, és akkor kezdtem el bújni édesanyám, sőt nagymamám ruhásszekrényét. Nem volt nehéz dolgom, hisz az ő gardróbjuk elfér egy ládafiában. Ők aztán tényleg abban a kultúrában nőttek fel, amikor egy maximum két kabát szolgált ki egy életet. Sőt, akár több generációt is.

Édesanyám szokta is nekem mondani, nem tudja, honnan van bennem ez a divatmánia, mert őt nem igazán érdekelte soha. Erre rácáfol a ruhatára, amelyben valóban kevés darab van, de azok mindegyike olyan jól választott, klasszikus stílusú, ami megállja a helyét a mai napig. Kezdve a saját maga által horgolt blúztól, a nyári virágos ruhán át, a fekete kiskosztümig. A legmenőbb felfedezésem azonban egy több mint harmincéves, teveszőr színű, gyapjúszövet kabát, amit a születésem után nem sokkal varratott Nagyvárad egyik neves szabóműhelyében. Mivel édesapám halála óta ilyen világos darabokat nem hordott, mindketten el is feledkeztünk róla. Pedig ez a kabát szinte pontos mása a Max Mara 1981-ben megjelent, 101801 számon ismertté vált, ikonikus darabjának.

Harmincöt évvel ezelőtt, a divat klasszikus, kétszezanos működése szépen kielégítette minden

társadalmi réteg igényét. A tavaszi-nyári, majd az őszi-téli kollekciónk bemutatója után a tehetősebbek megvehették az eredeti darabot, másokhoz pedig a helyi szabóműhelyek kiváló szakmai tudása és ügyes másolási technikája révén juthatott el megfizethető módon, de ami fontosabb, hogy pontosan annyi példányban, amennyire igény volt.

Ezzel szemben ma, a plázákat elárasztó fast fashion márkák a nagy divatházakat is megelőzve nem évente kétszer, hanem havonta többször töltik fel újabb és újabb kollekciónkkal az üzleteiket, gyártva a szeméthegeket előbb a saját raktáraikban, majd a mi ruhásszekrényeinkben, végül pedig a tényleges lerakatokban.

A kabátra visszatérve, a neves olasz márka mind a mai napig forgalmazza ezt a klasszikus darabot. A kortalan és minden stílushoz passzoló kabátot váltva hordhatja a nagy egy hosszú szoknyával, anya egy kiskosztümmel, vagy a tizen-huszoneves unoka egy inggel és farmerral.

Érdeemes hát elmélyülni a családi szekrényekben. A mi kabátunk anyaga kicsit már megkopott, a bélése is itt-ott felfoszlott, így javíttatnom kell. De utána tökéletes lesz, amikor hazamegyek a karácsonyi éjféli misére abba a templomba, ahol keresztelték, és viselem azt a kabátot, amit talán pont arra az alkalomra varratott az édesanyám. ◆

